

שְׂכִינְתָא לְדִירָא עֲמִיהּ ולכן עכשיו אני רוצה שמושה ישא את השכינה, דהיינו שהוא יהיה מרכבה אליה תמיד ובשבילו השכינה תרד לדור עמו בכדי לשרות במשכן, הִדָּא הוּא דְכָתִיב עָלֶיךָ לְמָרוֹם שְׁבִית שְׁבִי. וּמֵאִי שְׁבִי וזהו מש"כ 'עלית למרום שבית שבי' ומהו אותו שבי. שְׂכִינְתָא דְאַתְנַסִּיבַת עֲמִךָ: אלא שבי היא השכינה שאתה משה נשאת אותה בזה שהיתה מרכבה אליה. לְקַחְתָּ מִתְּנוּת בְּאָדָם. בְּאָדָם לָא פְתִיב, אֱלֹא בְּאָדָם הִידוּעַ לְמַעְלָה ומש"כ 'לקחת מתנות באדם' הנה לא נאמר בְּאָדָם בשווא אלא נאמר 'בְּאָדָם' בקמץ, כי פירושו על האדם הידוע למעלה שהוא ז"א מאחר שמושה לקח את השכינה שהיתה עם ז"א הנקרא אדם מאחר שהוא שם מ"ה כמנין אד"ם. וּבִיּוֹמָא דְנַחְתַּת שְׂכִינְתָא, הֵהוּא יוֹמָא דְאַתְנַסְבָּא בְּמֹשֶׁה נַחְתָּא, הִדָּא הוּא דְכָתִיב פֶּלֶת מֹשֶׁה, פֶּלֶת מֹשֶׁה מִמֶּשׁ וּבִיּוֹם שִׁירְדָהּ הַשְּׂכִינָה לְאַרְץ בְּאוֹתוֹ יוֹם מִמֶּשׁ שֶׁהִיא יֵרְדָה לְאַרְץ הַיִּשְׂרָאֵל לְמֹשֶׁה וזהו מש"כ 'כלת משה' כי היא היתה כלת משה ממש.

יהושע לא פרש מאשתו כמושה אלא לזמנים ידועים

וּבִיהוֹשֻׁעַ דְּאַנְפוּי כְּאַנְפוּי סִיְהָרָא פְתִיב, (יהושע ה) שֶׁל נַעֲלִךְ, דְּלֹא אֶתְפָּרַשׁ אֱלֹא בְּזִמְנִין יְדִיעֵן והנה ביהושע שפניו היו כפני הלבנה שהיא השכינה נאמר בו 'של נעלך' בלא י' כי לא נאמר נעליך מאחר שיהושע לא פרש מאשתו שבסוד נעל אלא רק בזמנים ידועים לצורך הנבואה, דְּהָא לָא אֶתְנַסִּיבַת עֲמִיהּ שְׂכִינְתָא כָּל פְּךָ, וְלֹא אֶתְחַזִּי

לִיָּהּ, דְּכִתִּיב (יהושע ה) וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ עַל פְּנֵי אֶרְצָה כִּי הָרִי לֹא
 התחתנה עמו השכינה כל כך והיא לא היתה ראויה אליו שהיא תשרה עמו תמיד, כי כתוב
 בפסוק וַיִּפֹּל יְהוֹשֻׁעַ עַל פְּנֵי אֶרְצָה, דהיינו שמאחר שיהושע לא היה רגיל בנבואה תמיד אז
 לכן הוא נפל על פניו אפילו בפני מלאך ומשא"כ משה שהיה נבואתו פה אל פה אדבר בו
 במראה ולא בחידות. אָבֵל הָכָא כֻּלָּת מוֹשֶׁה וְדָאֵי ולכן דווקא כאן
 השכינה היתה כלתו של משה בוודאי. מִתְּנֹת בְּאָדָם, מִתְּנֵת כְּתִיב
 ומש"כ 'מתנות באדם' נאמר 'מתנת' בלא ו' שהוא לשון יחיד להורות שזו המלכות הנקראת
 מתנת אותה הקב"ה נתנה למשה במתנה לחלקו (אור החמה בשם מהרח"ו), וְכִפָּאָה
 חוֹלְקִיָּה דְּמוֹשֶׁה, דְּמֵאֲרִיָּה בְּעֵי בִיקְרִיָּה, עַל פֶּל שְׂאָר
 בְּנֵי עֲלָמָא אשרי חלקו של משה שקונו רוצה בכבודו יותר משאר בני העולם.

נשיא אחד ליום הכוונה לימים העליונים שהם י"ב מלאכים הנושאים את
 המרכבה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מוֹשֶׁה נְשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם. (במדבר ז) מֵהוּ
 לַיּוֹם ומש"כ 'נשיא אחד ליום' מהו שנאמר 'ליום' ולמה לא נאמר נשיא
 אחד בכל יום. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יוֹמִין דְּלְעִילָא, דְּאֵתְחַנְכוּ (דף
 קמ"ח ע"ב) לְאֵתְבָרְכָא, בְּאֵינּוֹן תְּרִיסָר תְּחוּמִין, דְּמִתְפָּרְשָׁא

אלא אמר רבי יהודה שמש"כ 'ליום' הכוונה לאותם הימים העליונים שהם הי"ב מלאכים
 הנושאים את המרכבה כי לד' מלאכי ארגמ"ן היו עמם עוד שני מלאכים לכל אחד וביחד
 הם י"ב שהם כנגד י"ב שבטים והם התחנכו בחנוכת המזבח בכדי להתברך באותם הי"ב גבולי
 אלכסון המתפרשים בת"ת דז"א ששם הוא שורש י"ב שבטים שהם סוד י"ב צירופי שם הוי"ה

והם משפיעים לאלו הי"ב מלאכים, וכל חד אתתקן ואתחנך
 בברכתא על ידוי דאלין דלתתא וכל אחד ואחד מהי"ב המלאכים
 הנושאים את המרכבה הם התברכו ונתקנו ע"י הקרבנות שהקריבו הנשיאים שכנגדם
 למטה. תאנא, בלהו מתברכן בגין מדבחא דלעילא,
 ואפילו תתאה ואפילו עובדי כוכבים ומזלות מתברכן
 ולמדנו שכל אלו הי"ב מלאכים התברכו מהמזבח העליון שהוא סוד השכינה מאחר שהיא
 קבלה בתחילה את השפע מהי"ב גבולי אלכסון שבת"ת דז"א בכדי להשפיע אותם להם
 ואפילו שאר בני ישראל התחתונים ואפילו שאר העכו"ם הם מתברכים [קפא] מזה השפע של
 המלכות בסוד שבעים הפרים שהוא שוחד לעכו"ם בכדי שלא יקטרגו על ישראל הקדושים.

י"ב הנשיאים שהקריבו כנגד י"ב נשיאי ישמעאל

דתניא, אמר רבי שמעון, אלמלא לא אקריבו אלין
 תריסר נשיאין, לא יכיל עלמא למיקם קמי
 תריסר נשיאי ישמעאל, דכתוב, (בראשית כה) שנים עשר
 נשיאים לאומותם כי שנינו שאמר רשב"י שאילו לא הקריבו אלו י"ב הנשיאים
 את קורבנם לא היה יכול העולם לעמוד בפני אלו הי"ב נשיאי ישמעאל שבהם כתוב שנים
 עשר נשיאים לאומותם. מדאקריבו אלין דישראל, נסיבו
 שולטנותא דכלהו, בגין כך נשיא אחד ליום אבל בגלל

אור הרשב"י

[קפא] כדאיתא בויקרא רבה פרשת ויקרא היו אומות העולם יודעים מה אהל מועד יפה
 פרשה א' סימן יא אמר רבי יהושע בן לוי אילו להן היו מקיפין אותו אהליות וקסטריות.

הלימוד היומי

לע"נ עליזה בת שרה ע"ה

שהקריבו אלו נשיאי ישראל את קורבנם אז הם לקחו את כח השליטה של כולם, ומשום כך הם הקריבו נשיא אחד ליום כי ע"כ כל נשיא לקח את כל השפע שהיה יכול להינתן אל נשיא ישמעאל שכנגדו והוא נתן להם רק את תמצית השפע בכדי שהם לא יקטרגו.

קרבנות הנשיאים למטה כדוגמת מעלה

וְכֹל מֵה דְאֶקְרִיבוּ, בְּגוּוֹנָא דְלַעֲיָלָא אֶקְרִיבוּ, בְּגִין

דִּיתְבְּרָכוּן בְּלִהוֹן וכל מה שהקריבו הנשיאים הם הקריבו כדוגמת

מעלה בכדי שיתברכו כולם ע"י אותם הקרבנות. **אֵילָם שְׁשִׁים, עֵתוּדִים**

שְׁשִׁים, בְּמָה דְכְּתִיב, (שיר השירים ג) **שְׁשִׁים גְּבוּרִים סָבִיב**

לָהּ, דְּבִסְטָר גְּבוּרָה והנה מש"כ 'אילם ששים עתודים ששים' הוא כמו מש"כ

'ששים גבורים סביב לה', דהיינו שהם כנגד ששים בחינות של צד הגבורה שיש ביסוד מאחר

שיש ביסוד ה"ג שכל אחד כלולה מעשר וביחד עם כללותם ביסוד הם כמנין ששים (מק"מ).

בְּה אַחַת עֶשְׂרֵה זָהָב וְגו', וְהָא אֶתְמָר ומה שהנשיאים הקריבו כה

אחת עשרה זהב וגו' כנגד עשר ספירות המלכות שע"כ היא תתמתק מדיניה שהם בסוד זהב

שהוא דינים והרי התבאר הענין, **זָפָאָה חוּלְקִיהוֹן דְּצִדִּיקֵיָא,**

דְּקִדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מִרִּיק עֲלֵיָהּוּ בְּרַכָּאן, וְצִיִּית

צְלוֹתְהוֹן אשרי חלקם של הצדיקים שהקב"ה מוריק ומשפיע עליהם ברכות והוא

מקשיב לתפילתם, **וְעֲלֵיָהּוּ כְּתִיב** ועליהם נאמר, (תהלים קב) **פָּנָה אֶל**

תְּפִלַּת הָעֲרֵעַר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם וְגו'.

בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. וּמְלוּדָה ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

הלימוד היומי

לע"נ עליזה בת שרה ע"ה